

IDEJE O OBRAZOVANJU ODRASLIH U SOVJETSKOM SAVEZU OD POČETKA DO PRVE POLOVINE XX Veka

Vladimir Ilič Lenjin

Ne možemo govoriti ni o jednom značajnom društveno-političkom događaju u Rusiji s početkom XX veka, a, osobno o Oktobarskoj socijalističkoj revoluciji, a da ne spomenemo ime – Vladimira Iliča Lenjina. Jedno od najzvučnijih imena, jedna od najistaknutijih ličnosti u revolucionarnoj Rusiji. Bio je idejni i operativni organizator Oktobarske revolucije, 1917 godine.

Potiče iz porodice prosvetnih radnika. Otac Vladimira Iliča Lenjina, bio je inspektor narodnih škola Simbirske gubernije. Lenjinova supruga, Nadežda Konstantinova Krupska, bila je veoma uticajna ličnost i veliki stvaralac na području prosvete, s početka XX veka u socijalističkoj Rusiji.

Bio je svestrana ličnost: genijalni strateg i vođa Oktobarske revolucije, političar, pravnik, filozof, teoretičar države, veoma dobar govornik i dr. Baveći se, tako mnogim pitanjima, nije zaobišao ni pitanja narodne prosvete i kulture, a posebno pitanja obrazovanja odraslih. Na području vaspitanja, obrazovanja, kao i na području sprovođenja prosvetne politike mlade sovjetske države, bio je najviši rukovodilac. Borio se za prosvetu u širokim slojevima naroda. Služio se svim sredstvima, i teorijskim i praktičnim radom za pobedišvanje nekulturnosti i neprosvećenosti kod sovjetskog naroda. Javno je istupao na mnogim kongresima u Rusiji, a osim toga, mnogo je i pisao. Neka od njegovih najpoznatijih dela su: "Šta su to prijatelji naroda i kako se oni bore protiv socijaldemokrata" (1894), "Razvitak kapitalizma u Rusiji" (1899), "Ekonomski sadržaji narodnjaštva i kritika u knjizi g. Struvea" (1895). Ovaj, veliki ruski revolucionar i ideolog, imao je jednu – svoju najveću želju, o kojoj je često maštao, no, uvek je bio u nedostatku sa vremenom, da je u potpunosti realizuje. To je bila njegova želja, da što više piše za radnike.

Tokom svog revolucionarnog života i rada, Lenjin se zalagao za marksističko sagledavanje i rešavanje bitnih pitanja. Iako je intenzivno proučavao sve ono, što su Marks i Engels napisali, nije se zadovoljavao samo prihvatanjem njihovih ideja. No, među stavovima, koje je od njih prihvatio, bili su stavovi prema prosveti i kulturi.

Ovde ćemo pokušati da govorimo o stvarima, kojima je Lenjin poklonio najviše prostora u svojim radovima. Videćemo na koji je način, ovaj veliki ruski mislilac i stvaralac razmišljao o: tadašnjem stanju u Carskoj Rusiji, potom, o buržoaziji, kapitalizmu, o omladini, o školi (odnosu stare i nove škole), o ulozi učitelja (nastavnika) u procesu obrazovanja, o ruskoj inteligenciji, o nepismenosti, o kulturi i religiji, a i ono što je najznačajnije sa andragoškog aspekta: kako je razmišljao o obrazovanju odraslih.

O STANJU U CARSKOJ RUSIJI:

Posmatrajući ono, što se dešava u Carskoj Rusiji, Lenjin se zgrožavao nadam svim nedaćama i neprilikama ruskoga naroda. Osobito ga je pogodalo siromaštvo, jad i čemer, u kome je tada živilo stanovništvo njegove zemlje. O tome je puno i pisao, a najzabrinjavajući podaci koje je iznosio, bili su podaci o nepismenosti sovjetskog stanovništva. Iz tog razloga, oštro je kritikovao tadašnje narodne prosvete Carske Rusije. U nekim predelima, tadašnje Carske Rusije, po njegovom kazivanju, procenat pismenosti bio je 1-2%, od ukupnog stanovništva. Rad na obrazovanju odraslih se, u to vreme, u kome je Lenjin pisao, pretežno odvijao inicijativom pojedinaca i prosvetnih društava. Neka od poznatih imena, u istoriji prosvete Rusije, čijom inicijativom se razvijao vaspitno – obrazovni i prosvetni rad, bila su: N.K. Krupska, Kostromina i Kajdanova. Ove, tri žene, radile su u školama za odrasle.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com